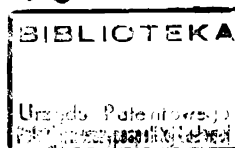

Warszawa, 2 marca 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

F42639/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27817.

Kl. 72 d, 10/01.

Vickers - Armstrongs Limited
(Londyn, Wielka Brytania).

Metalowe ogniwo do metalowych taśm nabojoych.

Zgłoszono 10 maja 1937 r.

Udzielono 28 grudnia 1938 r.

Pierwszeństwo: 13 maja 1936 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy metalowej taśmy nabojoyej do karabinów maszynowych, składającej się z pewnej liczby ogniów, połączonych ze sobą zawiasowo, z których każde zawiera jeden nabój, w szczególności zaś wynalazek dotyczy taśm, których poszczególne ogniwa są połączone ze sobą zawiasowo za pomocą środków innych niż same naboje.

Głównym celem wynalazku jest stworzenie metalowej taśmy nabojoyej o ulepszonej konstrukcji.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia w widoku z boku ogniwo taśmy nabojoyej według wynalazku,

spoczywające na występie komory nabojoyej, przy czym nabój jest oznaczony linią przerywaną, fig. 2 — widok ogniwa z przodu, fig. 3 — widok ogniwa z dołu, fig. 4 — widok ogniwa z tyłu, a fig. 5 przedstawia widok z góry trzech ogniów połączonych ze sobą, z których każde zawiera jeden nabój, przy czym pociski są przedstawione linią przerywaną.

Każde ogniwo 1 jest wykonane z blachy i część jego w przekroju ma kształt okrągły, przy czym ogniwa są otwarte na obu końcach dla umożliwienia włożenia naboju 2 od tyłu. Nabój może być wepchnięty poprzez ogniwo do komory nabojoyej, przy czym tylny koniec ogniwa w miejscu

3 jest rozszerzony, co ułatwia wkładanie naboju do ogniwa, szczególnie zaś jest potrzebne, gdy naboje posiadają kryzy, w przeciwnym bowiem razie kryza mogłaby się oprzeć o tylny brzeg ogniwa uniemożliwiając włożeniu naboju w ogniwo. W celu utrzymania naboju z kryzą lub bez kryzy w określonym położeniu wewnątrz ogniwa i jednocześnie w celu umożliwienia łatwego wepchnięcia naboju w lufę, ścianki ogniwa są sprężyste lub też zaopatrzone w dodatkowe sprężyny lub narządy sprężyste do przytrzymywania naboju, przy czym przewidziane są dodatkowe środki do określonego umieszczenia naboju w prawidłowym położeniu wewnątrz ogniwa. Np. (fig. 3 i 5) tylny koniec ogniwa w pobliżu rozszerzonej części posiada wtłoczony do wnętrza występ 4, służący za oparcie dla kryzy lub tylnego końca naboju, gdy nabój jest włożony w ogniwo, zapobiegając wysuwaniu się naboju w tył.

Odpowiednie narządy ustalające mogą być również umieszczone na przednim końcu ogniwa, np. w postaci wchodzącego do wnętrza ogniwa występu 6, stanowiącego część ogniwa, zagiętą w dół i w tył, przy czym o ten występ 6 (fig. 1 i 2) opiera się szyjka naboju. Wystający ku przodowi brzeg 5 zagiętej części ogniwa służy do oparcia ogniwa o występ 8 w komorze zamkowej karabina, gdy nabój jest wpychany do komory naboowej.

Ponieważ nabój jest umieszczony na nieco wyższym poziomie niż komora nabojowa, to potrzeba, żeby ogniwo nie obejmowało całkowicie naboju, lecz tylko żeby obejmowało nieco więcej niż połowę jego powierzchni bocznej. W ten sposób każde ogniwo obejmując nabój nieco więcej niż na połowie powierzchni bocznej pozostawia pod nabojem szczelinę 9, przez którą nabój przy wpychaniu go w lufę wysuwa się z ogniwa naprzód i w dół. Wystające w dół brzegi ogniwa obejmują sprężystą dolną powierzchnię naboju, dzięki czemu ogniwo

może rozszerzać się w czasie wprowadzania naboju przez ogniwo do komory naboowej.

Ogniwa na przeciwległych bokach posiadają uszka 10, służące do zakładania trzpieni zawiasowych przy łączeniu poszczególnych ogniw ze sobą, przy czym te uszka, jak to przedstawiono na rysunku, gdzie wystające w dół brzegi 11 tworzą jedną całość z główną częścią ogniwa 1, służą jednocześnie do zwiększenia sprężystości części 11. W celu zwiększenia giętkości części 11 posiadają one zagięte ku przodowi i ku wewnątrz języczki 12. Wystająca ku przodowi część 5 każdego ogniwa służy do oparcia ogniwa, gdy nabój jest wprowadzany do lufy, oraz do uniemożliwienia obracania się ogniwa w dół przednim końcem pod wpływem skierowanego w dół ciśnienia, wywieranego na nabój podajnikiem, gdy nabój jest wprowadzany do komory naboowej.

Z powyższego widać, że do ogniwa według wynalazku mogą być z tyłu wprowadzane naboje zaopatrzone w kryzy lub bez kryz, przy czym ogniwo dzięki sprężystej konstrukcji i narządom ustalającym utrzymuje mocno nabój w prawidłowym położeniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Metalowe ogniwo do metalowej taśmy naboowej, składającej się z pewnej liczby ogniw, połączonych ze sobą zawiasowo za pomocą narządów innych, niż same naboje, znamienne tym, że posiada na tylnym swym końcu brzegi, wygięte na zewnątrz, tak iż powstaje rozszerzenie, stanowiące prowadnicę, umożliwiającą wprowadzanie do ogniwa od jego tylnego końca nabojów o łuskach, zaopatrzonych lub nie zaopatrzonych w kryzy, oraz przepychanie tych nabojów przez ogniwo do komory naboowej lufy.

2. Ogniwo według zastrz. 1, znamien-

ne tym, że w pobliżu przedniego końca posiada stanowiący jedną z nim całość występ, skierowany do wnętrza ogniwa i współdziałający z szyjką naboju, umieszczonego w ogniwie, który to występ stanowi oporek do odchyłania naboju w dół podczas wpychania go przez ogniwo do komory naboju.

3. Ogniwo według zastrz. 2, znamienne tym, że występ, służący do odchyłania naboju w dół przy wpychaniu go przez ogniwo do komory naboju, jest utworzony przez zagięcie części ogniwa w tył i w dół.

4. Ogniwo według zastrz. 1 — 3, znamienne tym, że posiada wystający ku przodowi występ (5), opierający się na wystę-

pie komory zamkowej karabina, który to występ podtrzymuje przedni koniec ogniwa podczas przepychania przez niego naboju.

5. Ogniwo według zastrz. 1 — 4, znamienne tym, że na rozszerzonym tylnym końcu posiada skierowany do wnętrza występ lub garb, który współdziała z tylnym końcem lub kryzą naboju i przytrzymuje nabój we właściwym położeniu wewnątrz ogniwa.

Vickers - Armstrongs
Limited.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

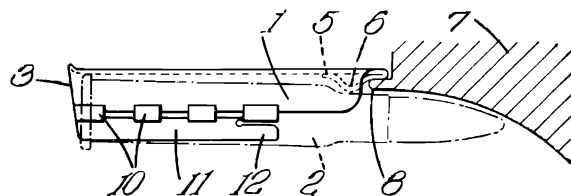

Fig. 2.

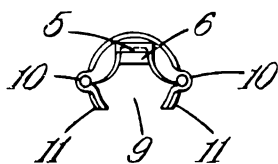

Fig. 4.

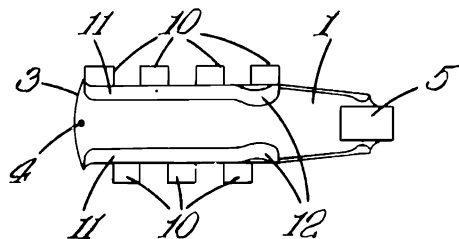

Fig. 3.

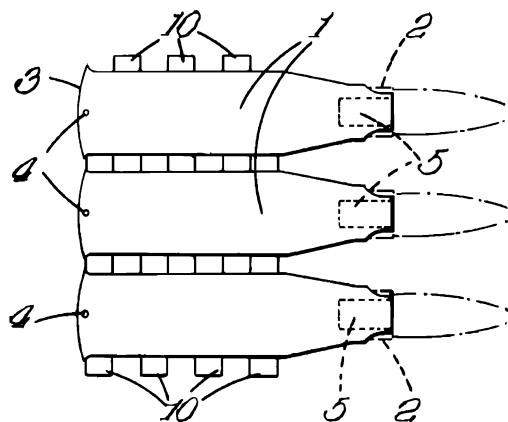

Fig. 5.